

Posudek bakalářské práce Ivana Duškova „Nezávislý politik jako fenomén doby: příklady Jaromíra Štetiny a Martina Mejstříka“

Předkládaná práce se věnuje tématu, které je v českém kontextu aktuální, a snaží se jej uchopit prostřednictvím standardní výzkumné metody. Bohužel však trpí řadou problémů, které podstatně snižují její úroveň. V podstatě se dá říci, že se jedná o dobrý první draft, na kterém by bylo třeba ještě výrazně zapracovat, pokud by měl dosáhnout úrovně kvalitní bakalářské práce.

Z pozice vedoucího práce bych ale rád poznamenal, že to není proto, že by autor nepracoval či nekonzultoval. Myslím, že v tomto ohledu se nikterak nevymykal běžnému průměru. Soustředil se však především na analýzu (kódovací knihu) a nedržel se termínů, které pro jednotlivé části textu nastavil vedoucí práce. Ten první ucelený draft obdržel o pět týdnů později, než běžně požaduje. Nicméně, část odpovědnosti padá i na jeho hlavu, neboť se příliš spoléhal na vzájemné porozumění ohledně charakteru teoretické části a kritérií, jež by měla práce splňovat při odevzdání. Odpovědností studenta však je, že práci předložil, ačkoliv znal výhrady vedoucího práce.

Přistoupím-li k hodnocení textu, po jazykové a formální stránce je na dobré úrovni. Odkazování je standardní a systematické. Problém je však s obsahem jednotlivých kapitol. V první řadě není dost dobře možné postavit teoretickou část jen na třech textech, byť přehledových, a v celé práci citovat pouze sedm publikací. Tuto skutečnost nemůže kompenzovat schopnost autora vystihnout podstatné aspekty věci.

Obsah analytické části je také problematický, především v kapitolách věnovaných analýze. Není obvyklé ji strukturovat podle proměnných, ale podle témat či výzkumných otázek. Proměnné jsou pomocným nástrojem, který pomáhá odhalit vztahy, souvislosti atd. Navíc se vybírají pouze relevantní proměnné a tedy ne nezbytně všechny, a diskutují se podstatné věci, a tedy ne nedůležité podrobnosti (viz např. str. 35). V analytické části by nemělo jít jen o popis, ale o analýzu a hledání vztahů. Jinými slovy, celá tato část by potřebovala zkrátit, utřídit a přestrukturovat.

Podkapitoly věnované polostrukturovaným rozhovorům slouží pouze k doplnění a nenabízí analytické vhledy. (Je však třeba ocenit snahu respektovat etickou stránku věci a získat informované souhlasy aktérů.) Závěr nemá standardní charakter, ale odkazuje na jiné části textu. Nepředkládá tedy srozumitelné odpovědi na výzkumné otázky, jak je zvykem, ani nenaznačuje možné budoucí směry výzkumu.

Celkově práce je práce na hraně pokud jde o požadavky kladené na bakalářskou práci. Autor má zjevně schopnosti napsat velmi dobrou práci, ale tento potenciál bohužel nevyužil. Na hodnotící škále si za svůj přístup zaslouží hodnocení mezi 20 až 22 kredity.

Ing. Petr Pavlík, Ph.D.

28.8.2008

Vedoucí práce